

WAAROM?

Bij de verhalen die ik geschreven heb over [geloof](#), lijkt mij het wel zo zinvol om iets over mijzelf te schrijven.

Ik wil graag in grote lijnen, vertellen waar ik vandaan kom en wat ik heb gedaan.

Over mijn "uit huis" gaan en waardoor ik in Haarlem terecht kwam.

Ook mijn werken bij de NS (Haarlem/Amsterdam/Utrecht) en mijn leven in Haarlem en later in Hoofddorp.

Ook deel ik graag, hoe en waarom ik tot geloof ben gekomen en hoe ik daarmee om ben gegaan en wat mij dat opgeleverd heeft. De kerk en geloofsgemeenschappen.

GEBOORTE / FAMILIE

Ik ben geboren op een vroege zondag ochtend in Leeuwarden in december 1950.

Een echte Fries dus.

Mijn ouders waren heel goed bevriend met een echtpaar. Zij werkten bij het Leger des Heils in Friesland.

Op de een of andere manier waren alle mannelijke familienamen al verschillende keren gebruikt. Dus kreeg ik de naam van Oom Henk Pauls van het Leger des Heils.

Henk Paul dus. Na mijn geboorte, heeft oom Henk mij direct opgedragen en gebeden dat ik een 'Godvrezend kind en man mocht worden'.

***"Godvrezend" met ontzag en eerbied jegens God
vervuld, godvruchtig, vroom: een rechtvaardig mens.***

Ik heb hen een aantal keren in mijn leven mogen ontmoeten. Oom Henk was in die tijd een bekend leger officier, o.a. hoofdredacteur van de strijdkreet en was hij ook dirigent van een bij het Leger des Heils "Brassband".

Mijn vader en moeder hadden 2 zonen en 1 dochter.

Zij zijn ongeveer 10 - 12 jaar ouder dan ik.

Twee jaar later kregen we nog een zusje.

Mijn ouders woonden in Drachten (Friesland) waar ze een kruidenierswinkel hadden.

Helaas door de gezondheid van mijn moeder moesten zij de winkel weg doen.

Ik ben in Drachten opgegroeid in een mooie omgeving. Er was onder andere een groot grasveld tussen drie grote flats, waar veel kinderen woonden. We speelden veel met elkaar op dat grasveld, voornamelijk voetbal. Het was een hele mooie tijd. Met een aantal van die jongens zijn wij nog jaren lid geweest van de Soft en Honkbal vereniging Drachten. We speelden 2e klasse landelijk.

Na de lagere school wilde ik per se naar de (Brood en Banket) Bakkersschool in Drachten. Op mijn 15^e en na 2 jaar slaagde ik.

Na de opleiding, kon ik naar een bakker in een klein dorp buiten Drachten.

Dat ging niet zo goed, helaas.

Ik heb daarna met veel plezier jaren lang in een supermarkt gewerkt.

Op een bepaald moment, gaf mijn leidinggevende en tevens de eigenaar aan, dat het misschien beter was als ik eens ging rond kijken naar een baan met betere vooruitzichten op de lange termijn. Ik ben hem nog altijd dankbaar.

HAARLEM/NS

Toen ik net 18 jaar geworden was, heb ik gesolliciteerd bij de Nederlandse Spoorwegen (NS) in Haarlem.

Op 13-2-1969 ben ik begonnen en 40 jaar later op 13-2-2009 mocht ik met de VUT.

In 2008 was er een financiële crisis en moest er binnen bedrijven bezuinigd worden.

Hierdoor veranderde er veel.

Ook binnen de NS werden de mogelijkheden om met vervroegd pensioen te kunnen gaan versoberd. Ik was ongeveer de laatste die, volgens het contract, er nog recht op had.

Binnen mijn 40 jaar trouwe dienst, heb ik veel verschillende banen gehad.

De eerste 21 jaar werkt ik in en rond Haarlem. Van stations-assistent/perronopzichter,

tot 19 jaar later, verkeersleider op de NX post Haarlem.
In 1988/89 kwam de computer in beeld en moesten er veranderingen doorgevoerd worden. Ik vond het prachtig en kreeg van mijn groep chef alle mogelijkheden om mijzelf te ontwikkelen.

Ik ben toen de cursus "Praktijk diploma automatisering" I en II gaan doen.
In die periode kwamen er ook banen in de automatisering.

AMSTERDAM/UTRECHT

In 1990 kreeg ik een baan in de automatisering, op de Lokale Planning (Bureau Werkvoorbereiding) in Amsterdam. Ik moest dat bureau overhalen om van potlood en veer en typistes over te gaan om alle werkzaamheden geautomatiseerd binnen te halen, te verwerken en uit te geven. Een geweldige uitdaging die binnen een jaar gelukt was. Een heel mooie tijd, leuke collega's en leidinggevenden.

In 2006/07 mocht ik naar Utrecht Hoofdkantoor en ging ik werken bij de afdeling Automatisering Logistiek.
Het laatste project dat ik toevallig op mijn bordje kreeg, was het ontwerpen van een software applicatie die gegevens verzamelde tussen 11 locaties van NS-Reizigers-Lokaal Plan (invoer van gegevens) en 11 locaties van ProRail-Omroep (uitvoer van gegevens) in opdracht van het management van ProRail en NSR. Het werd een van de eerste webapplicaties bij NS.

WEBAPPLICATIE heeft het voordeel dat wijzigingen op één plek geïnstalleerd kan worden en niet op iedere PC. (22x)

Mijn afscheid van NS was op 13-02-2009 en ik mocht de receptie houden in de 1e klas restaurant op Haarlem Station. Dat was echt mijn wens en ik ben het management van NS Automatisering Logistiek heel dankbaar dat ze daarin toestemden.

GELOOF DOOR DE JAREN HEEN.

Zoals gezegd, in het begin van dit verhaal, ben ik door oom Henk Pauls opgedragen en later als kind ook gedoopt in de Nederlands Hervormde Kerk in Drachten. Mijn ouders waren daar toen nog lid van. Een paar jaar later had mijn vader een heel nare beleving in de hal van die kerk waar iets naars gebeurde tussen twee predikanten.
Hierdoor zei mijn vader hij nooit meer naar die kerk zou gaan. Als mijn vader zei "nooit" dan moest er wel heel wat gebeuren als hij daar van af zou stappen. Ondanks dat, zijn wij thuis christelijk opgevoed. *(Na vele jaren later is mijn vader uiteindelijk toch ook weer naar de kerk gegaan, nu naar de Baptisten gemeente.)*

Vanaf ongeveer mijn elfde jaar, was ik altijd wel geïnteresseerd in evangelisatie bijeenkomsten in tenten, of stond ik stil als er op de hoek van de straat een Leger des Heils band muziek stond te spelen.

Baptisten gemeente is een evangelische gemeenschap die volwassendoop heeft

Op aanraden van een kennis, die op dat moment het zelfde meemaakte in de NHK en ook besloten had er nooit meer naar toe te gaan, ging mijn moeder naar de Baptisten gemeente die kerkdiensten hielden in de kantine van Philips gebouw in Drachten. Een paar jaar later heeft mijn moeder zich volwassen laten dopen en werd lid van de Baptisten gemeente. Ik ging vaak met mijn moeder mee. Jaren later ging de Baptisten gemeente een eigen kerk bouwen. Ik ging nog steeds graag mee heb later nog in de jeugdcommissie gezeten. Ik vond het heel mooi om daar onderdeel van te mogen zijn.

BEKERING EN DOOP

In 1969 ging ik naar Haarlem, waar ik op kamers ging wonen en ben gaan werken bij NS. Na een tijdje ben ik naar de Baptisten gemeente in Haarlem gegaan. Ik ging in die tijd *trouw* 1x per maand. Later toen ik in 1974 getrouwd was zijn wij vaker gegaan.

Wij ontmoeten veel leeftijdsgenoten en gingen ook buiten de wekelijkse diensten met elkaar om. Op een bepaald moment werden we zelfs een jongeren koor.

Er gebeurde veel, er waren mooie gespreken en er werden prachtige liederen met inhoud gezongen. Toch moet ik eerlijk zeggen dat ik het fijn vond, maar dat ik ook wel momenten had, dat ik mij afvroeg waar het nu eigenlijk allemaal over ging.

Een van de mannen kon prachtig gitaar spelen en kwam regelmatig met een, zoals wij dat noemde, Jezus praatje.

Met name over bekering. Ik begreep er eigenlijk niets van. Ik geloofde toch, ik was opgedragen en als kind gedoopt. Ook bad ik elke dag en had ik in verschillende situaties gezien hoe ik, geholpen was door God. Wat wilde die man dan nog meer. Toch had ik veel vragen en iedere keer nam hij alle tijd om het mij uit te leggen. Ook moedigde hij mij aan uit de bijbel te gaan lezen. Soms kwam ik uit de kerk en dacht dan aan wat ik had gehoord en waarom begrijp ik het niet. Dit was ook zo met het Bijbel lezen. Wat stond er feitelijk nu eigenlijk en was dat ook voor mij?

Er gebeurde veel in 1974, als koor mochten wij soms optreden, ook in andere gemeentes. Als groep hadden we het heel gezellig, maar altijd bepaalde die ene man ons bij het meer en het waarom. Hij was ons Jezus mannetje. Hij maakte toch wel dat wij steeds meer met de vraagstukken over geloof, Jezus, de Bijbel en bekering bezig waren.

Kerst 1974. Op tweede kerstdag was het kinderdienst. Alle kinderen van de zondagschool deden iets die ochtend voor hun ouders die in de zaal zaten. Ik had aangeboden om te helpen bij een van de toneelstukjes. Ik moest met een microfoon langs een rij kinderen, want zij gingen allemaal een zinnetje zeggen. Na de eerste ronde moest ik zeggen "Heer mag ik een schaapje van Uw kudde zijn" maar ik zei heel bewust "Heer ik wil een schaapje van uw kudde zijn". Ik ging op mijn knieën mijn tweede keer langs de kinderen. Na afloop liep ik naar achteren en iemand zei; oh wat goed dat je op je knieën langs de kinderen ging. Ik zei wat ik gezegd had op het podium en dat ik daarna zo warm werd en dat ik niet meer op mijn benen kon staan. Onze Jezus man wist wat er gebeurd was. Prijs de Heer, je bent een kind van God geworden.

Wie zich laat dopen, wordt gezuiverd van al zijn zonden en wordt herboren als een christen. Aanvankelijk waren het volwassenen die zich lieten dopen, in navolging van Jezus. Vanaf de middeleeuwen ging men steeds meer baby's dopen, vanuit het geloof dat ongedoopte kinderen die stierven niet in de hemel zouden komen.

Op de een of andere manier was ik heel bewust van wat er gebeurd was. Ik voelde mij ook anders. Mij was al eens eerder gevraagd om mij te laten dopen. Ik was er toen tegen. Ik was immers als kind al gedoopt en begreep niet waarom ik opnieuw gedoopt moest worden.

Na de gebeurtenissen van die 2e kerstdag, had ik een paar dagen daarna een gesprek met twee vrienden uit de kerk. Op een bepaald moment riep ik uit "Ja ik wil gedoopt worden" Ik had daarvoor de bijbel gelezen en over de doop door onderdompeling. Ik begon het te begrijpen en er was een verlangen om mij te laten dopen, om Jezus te volgen. 15 februari 1975 ben ik gedoopt.

Wat ik duidelijk wil hebben is dat de bekering *niet* betekent dat je daardoor lid wordt van een kerkgemeenschap of geloofsgemeenschap. Vaak word je door je te laten (volwassen) dopen lid van een geloofsgemeenschap maar dat is *niet* waar het echt om gaat na je bekering.

Ik ontdekte, na mijn bekering en doop, dat het mij veranderd had. Ik begreep opeens de bijbel (dit hoorde ik ook van andere mensen) en ik begreep de preken zondags. Ik begreep dat ik een nieuwe schepping was geworden. Ik had het verlangen om meer te bidden. Alleen of met andere christenen om ook met anderen over geloof en God en

Jezus te praten. Er waren dingen die ik graag wilde leren en wilde veranderen in mijn leven.

Wat ik vooral voelde was, niet het lidmaatschap van een geloofsgemeenschap, maar het bewust worden dat ik een **verbond/relatie had met God, de enige waarachtig God, en zijn Zoon Jezus**. Door die relatie mocht ik mij rijk voelen en geleid door de Heilige Geest. Ik realiseerde mij dat voor het eerst, toen ik na een jaar een moment had waarin een aantal moeilijke momenten speelden in mijn leven. Ik had er zo genoeg van en gooide de bijbel van mij weg. Ik had een gevoel van, *ik stop er mee*.

Op het zelfde moment realiseerde ik mij, dat ik een verbond was aangegaan en dat ik deze wel kon verbreken maar dat God nooit zijn verbond verbreekt. Vanaf dat moment wist ik dat ik door diepe dalen kon (soms moest) gaan en dat God altijd bij mij is. Ik heb best een aantal diepe dalen gekend in mijn leven maar het heeft mij nooit klein gekregen of mijn vertrouwen in God niet doen verminderen.

In de jaren daarna gingen wij, als gezin, naar een andere geloofsgemeenschap, dit om een heel verdrietig voorval in de Baptisten gemeenschap.

In de nieuwe gemeenschap hadden wij het naar ons zin. Wij leerden veel en werden sterker in ons geloof. Na een bepaalde periode werd ik jeugdleider. Van één keer in de maand op vrijdag met soms 2 á 3 tieners naar 4 x in de maand op de vrijdagavond met soms z'n 50 jongeren van alle leeftijden.

Twee maal per jaar mochten wij een jeugddienst houden waarin alle jeugdleden hun muzikale en zang kunsten konden laten zien en horen.

Er waren tieners die vanaf het begin heel trouw waren en die al snel andere aanstaken. Ik ben 7 jaar Jeugdleider geweest. In die 7 jaar hebben heel veel van die tieners van geloven zich ontwikkeld naar prachtige christenen.

We mochten regelmatig zien hoe God aanwezig was door de Heilige Geest. Dan gebeurde er zulke mooie onverwachte dingen *die wij als mensen niet kunnen bewerkstellingen*. Jongeren die tot bekering kwamen terwijl ze eigenlijk helemaal niet met de groep mee wilde naar een jeugdweekend in een oudere boerderij. Uiteindelijk kwamen ze een dag later toch, ze misten ons zeiden ze. De volgende dag gaven ze op een onnavolgbare manier hun hart aan Jezus.

Die 7 jaar waren geweldig mooie en leerzame jaren.

Wat betreft de leiding van de Heilige Geest. Dat zijn momenten waar er iets in je gedachten, iets in je zegt "zou je dat willen doen?" / "Zou je dat willen zeggen?". Wat doe je daarmee? Je kunt het naast je neer leggen want het zijn soms niet zaken die voor de hand liggen om te doen. Maar als je het wel doet beleef je vaak heel bijzondere momenten.

Een voorbeeld: ik kende een oudere dame in de gemeente. Ze was na de dienst altijd snel weg omdat haar man buiten op haar stond te wachten. Vaak had ik even contact met haar of gaf ze een compliment na een jeugddienst. Ik hoorde van anderen dat ze was opgenomen in het ziekenhuis en dat het terminaal was. Ik kreeg op een bepaald moment de boodschap: breng haar een bosje (speciale) bloemen, die wij zelf in de achtertuin hadden staan.

Ik heb de bloemen geplukt en ben naar het ziekenhuis gegaan. Ze was blij mij te zien en helemaal blij met het bosje bloemen. Ze vertelde dat zij en haar man zoveel jaar getrouwd waren en dat hij haar al die jaren een (speciaal)bosje bloemen had gegeven op hun trouwdag. Nu net op deze dag, waarschijnlijk door al het verdriet van haar ziekte, was hij het helemaal vergeten. Nu had ze toch haar gemiste bosje bloemen. Heel bijzonder toch. Een paar dagen later is ze overleden.

Wat bedoel ik met dit verhaal? Luister naar de stemmetjes/gedachten en leg het voor aan God. Als dit je een vredig gevoel geeft, doe het dan en geniet er van dat God je gebruikt.

Na jaren van rondzwerven, van gemeente naar gemeente, dit door verschillende oorzaken, zijn wij al weer jaren bij de gemeente van mijn achter buurman in Hoofddorp. Hij begon zijn gemeente in zijn huiskamer in Hoofddorp. Het is het een

geloofsgemeenschap waar, voor de corona en ongetwijfeld na de corona, z'n 700 mensen per zondagsdienst komen. Op de zondag zijn er twee diensten. Het is een fijne geloofsgemeenschap met veel kinderen, tieners, ouderen en senioren en met veel activiteiten voor leden en niet leden.

Wat mij ook is opgevallen, door de jaren heen, is dat het geen mensenwerk is als iemand tot geloof komt. Ik heb ervaren dat als God de mens, die op een of andere manier een verlangen heeft, aanraakt met zijn liefde, dat die mens zich dan totaal overgeeft aan die liefde. Ik heb dat meegemaakt in mijn gezin bij mijn vrouw, kinderen en schoonzoon, en bij vele anderen.

TOT SLOT

Ik ben met grote stappen door mijn leven gegaan om u een beeld te geven.

Je kunt niet altijd evangelist zijn maar we kunnen wel allemaal altijd een getuigenis afgeven van wat God in ons leven doet/heeft gedaan.

Er valt nog veel meer te vertellen maar het belangrijkste was voor mij een indruk te geven van mijn leven. Vooral de manier waarop ik tot geloof ben gekomen en hoe ik dat vast kan houden ondanks allerlei tegenslagen en verschillende meningen over geloof.

Belangrijke teksten in mijn leven zijn: Mijn dooptekst en waar ik heel blij mee ben Psalm 139 "Hij kent mij" Dat is een relatie hebben.

De tekst uit Jeremia 29:11 is een bemoediging om te weten dat God ons een hoopvolle toekomst wil geven.

In vers 12 en 13 wordt aangegeven hoe je met de verlangens om bij God te horen kunt omgaan, en Hij zal je leven een nieuwe wending geven.

In de afgelopen jaren heb ik een aantal [stukken geschreven over geloof](#). Soms een vertaling van een lied plus wat het voor mij betekende. Een ander verhaal is een soort studie omdat ik zelf ook bezig mee was. Wat ik zelf mooi vond om te schrijven (ik voelde mij geholpen) is te ontdekken hoe Jezus omgaat met de mens, en hoe wij dat ook mogen doen. Het is een voorbeeld "**Ik ben niet gekomen om te oordelen maar om te redden.**" Te lezen valt hoe Jezus met andere mensen omgaat en hoe het gesprek met die mensen hun leven veranderd en gered worden.

Als u eventueel wilt reageren dan kan dat via het [reactieformulier](#).

Henk P. van der Werf (2021) [Website <https://hpmj.werfvander.nl/index.php/geloof/14-geloof>]

Een paar belangrijke Bijbelteksten:

- [Filippenzen 4:13](#) (Mijn doop tekst.) "Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft."
- Psalm 139
"Here, Gij doorgrondt en kent mij;-Gij kent mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten;....." (enz. [lees verder](#)).
- Jeremia 29: "Want Ik weet, welke gedachten Ik over u koester, luidt het woord des Heren, gedachten van vrede en niet van onheil, om u een hoopvolle toekomst te geven." "Dan zult gij Mij aanroepen en heengaan en tot Mij bidden, en Ik zal naar u horen; -dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart. Dan zal Ik Mij door u laten vinden, luidt het woord des Heren, en in uw lot een keer brengen."

- Johannes 12 (*Naar verhaal*)
47) "Ik ben immers niet gekomen om over de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden."
- Mattheüs 7:1-2 [*Jezus zei tegen zijn leerlingen*]
"Oordeel niet over andere mensen. Dan zal God ook niet over jullie oordelen. Want zo streng als jullie over iemand anders oordelen, zo streng zal er ook over jullie geoordeeld worden. Met de maat waarmee jullie iemand anders meten, zullen jullie zelf ook gemeten worden"
(tekst uit de BasisBijbel)
- Johannes 1
12) "Doch allen, die Hem (Jezus) aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven."

=====EINDE=====

